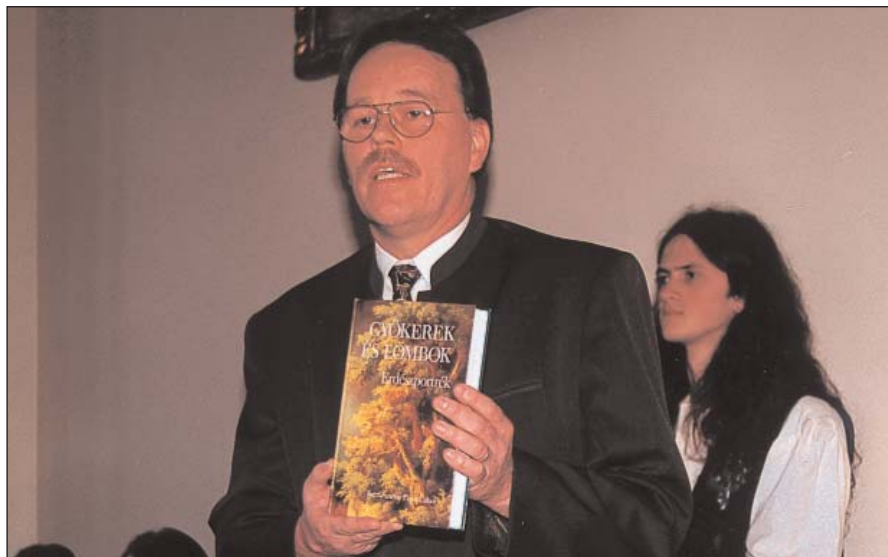

Erdészéletek könyvben

Köszönöm, hogy mint a „Mi nyelvünk” című könyv kiadója meghívást a kaptam a „Gyökerek és lombok” című könyv bemutatójára. Szerettem volna köszönetemet és elismerésemet az alkotógárdának ott nyilvánosan is elmondani, kifejezni. De az ünnepség és a kötet felolvasott lírai előszava olyannyira meghatott, hogy torkom elszorult és szemembe könny szökött. Ha nem lettem volna ennyire meghatódva a következőket mondtam volna el.

Boross György, Nagy Imre, Kató Pál, Szűcs Ferenc, Kollwenz Ödön, Madas András, Mayer Antal, Horváth László, Homolya József, Vargha Domonkos. Tíz magyar erdész, akik főszereplők a Gyökerek és lombok című könyvben. Közülük már csak hárman lehettek a Mezőgazdasági Múzeumban a könyvbemutatón, de mind a tíznek karakán egyéniségét, munkás hétköznapjait, egyéni történelmét őrzi most már az írott betű. Mert ez a könyv pontos lenyomata a nemrég magunk mögött hagyott huszadik századnak.

Benne van a történelemlények által megírt nagy események mindegyike: Trianon, világháborúk, rendszerek és

rendszerváltások, forradalmi tüzek és ezek eltiprása. De benne vannak a történelemlények által soha nem említett egyéni sorsok, örömök és bánatok. Hiszen olvashatunk kis csalafintasággal letett jeles görög érettségiről, nagy és nemes tanáregyéniségekről, munkahelyeken elért szakmai sikerekről és megnemértésről.

Az Országos Erdészeti Egyesület, mikor elhatározta az erdészportrék sorozat közreadását, a legnemesebb dolgot tette, amit csak tehetett. Hiszen a múlt küzdelmeinek, a múlt verejtékcseppeinek ismerete nélkül nincs jövő, nincs építkezés. Egy időös paraszt bácsi mondta falujának híres szülőltének emlékünnepején: Hátra nézz, hogy előre láss! A könyv kiadói hátrafelé tekintettek, hogy lássák előre felé a helyes utat.

Gyökerek és lombok, mondja találóan és metaforikusan a könyv címe. Hiszen milyen gazdag és csodálatos édes anyanyelvünk, mikor az elesett, a világban helyét nem találó, csak a múlandó divattal sodródó emberre azt mondja találóan: gyökértelen ember. Milyen szent dolgot társít nyelvünk a lombhoz, mikor kiejtjük a szót: lombkorona.

Az erdő is szent dolog, és benne az emberi gyarlósággal megáldott erdész is szent. Szent az a tíz erdész is, akiről nemes portrét rajzolt a könyv, mert mind a tizen nagy és nehéz pillanatokban felfelé tudták tenni saját önös érdekeiket, lemondtak a pillanat adta előnyökről és a következő nemzedékekért, a jövőért, értünk cselekedtek.

Sok sikert kívánok a következő kötetek kiadásaihoz.

Kiss Gábor,
TINTA Kiadó

Az 1000 példányban megjelent első kötet megrendelhető az Országos Erdészeti Egyesületnél 1027 Budapest, Fő u. 68.

Fotók: Detrich Miklós

